

אשריכם ישראל

מאמרים וסיפורים אקטואליים

משיחותיו של הרב שמעון גוטסמן שליט"א

תשרי תשפ"ב

מי משתחוה לבוה מפלסטיק?

סיפורים ותובנות לחיזוק בתקופת מועדי תשרי

מתי הרכב הפסיק לקרטע

מעשה מופלא ביותר שארע ממש לאחרונה

ויהי אחרי הבחירות...

חשיפה מתחבולותיו של היצר בכל עת ובכל שעה

דין ורחמים

"עבודת המידות" של מרן הגר"נ קרליץ זצ"ל - במלאת שנתיים להסתלקותו

הגיליון יו"ל בסיוע עמותת "עולם התורה"

ע.ר. 580332419

מי משתחוה לבובה מפלסטיק?

ותכתבינו!! האם איננו משועבדים לתסמונת ה"מה יגידו אחרים"!! האם אין לנו תפיסות חלומות ושאיפות שאינם אלא הבל וריק!!

זה הזמן! חודש תשרי - המלכת השם יתברך, להמליך את השם על עצמנו, עד שניכנע רק לרצונו יתברך. ובזכות זה יתעוררו כולם להמליך את ה' ולהיכנע אליו, מה שיקרב אותנו ליום הגדול – "ביום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד".

שלא עשני עבד

מו"ר מרן המשגיח רבי שלמה וולבה זלה"ה מביא בספרו "עלי שור" מבט רוחני מיוחד על חיינו המתעורר בעקבות "ברכות השחר", וכך הוא כותב על ברכת "שלא עשני עבד" (ח"ב עמ' שנא): "שלא עשני עבד: נולדתי בן חורין – האם אני גם היום בן חורין ממש, או – משועבד לתאוות, מחקה אחרים, עושה דברים כדי למצוא חן בעיני אחרים, מתבייש לעמוד על שלי או לקיים הלכה שלא ילעגו לי?

בובה מפלסטיק

חברים יקרים! שנה טובה ומתוקה לכולם, יהי רצון שתחל שנה וברכותיה, ברוחניות ובגשמיות, עד שנוכה כבר לגאולה וישועה, בכל מכל כל.

לאחרונה שמעתי דרך הטלפון שיחת חיזוק מיוחדת, אך לא הצלחתי להבין מיהו מוסר השיחה, בכל אופן, בין דבריו הנפלאים סיפר מוסר השיחה כך: יום אחד הגיעה גברת אחת להתייעץ עם אשתי, אשתי יצאה מהחדר, וכשחזרה אליו היא גילתה את הגברת מחזיקה בובה קטנה אותה הוציאה מהתיק שלה, והבובה הזאת שימשה עבורה כפסל רח"ל, והיא מדברת אל הפסל, ואף משתחוה אליו... ממש הזדעזענו מהמחזה, לא צריך לטוס עד להודו בכדי לראות אנשים משוגעים...

המשיך הרב ואמר: ידידי היקרים! כולנו חולים בשיגעון של אותה גברת! נכון, אין לנו פסל שכזה, אבל האם איננו כנענים ומשתחווים ליצר

אם אין בי כל זה, אוכל לברך גם ברכה זו בשמחה".

סוד הצלחת המגבית

קראתי סיפור נפלא. יהודי נכבד, ממכרי ומוקירי ישיבת מיר, היה הרב נחום שטילרמן. בשלב מסויים בחייו החליט ר' נחום לעזוב את כל עסקיו ולהקדיש את חייו ללימוד התורה. הוא תכנן לבנות לעצמו מסגרת לימוד תנ"ך, משניות, ש"ס והלכה, ופנה לראש ישיבת מיר – מרן הגאון רבי נתן צב פינקל זצ"ל, לשואלו האם כדאי לתכנן תוכנית כה מקיפה, והאם יש סיכוי להצליח בה [הכוונה לתוכנית מסודרת "עד מאה ועשרים שנה..."].

ראש ישיבת מיר, אשר כידוע סבל שנים רבות ממחלת ה"פרקינסון" שחוללה שמות בגופו. לא פעם גופו לא עמד לו, והוא פשוט קרס מחוסר כוחות. למרות זאת התאזר במסירות נפש למען הישיבה, ויצא לחו"ל לאסוף כספים למענה. עתה, משנשאל לגבי תוכנית כל כך מפורטת וארוכת טווח, השיב מניסיונו:

"לא פעם חשבתי, מדוע אני מצליח במעותיי לגיוס כספים למען הישיבה? הלא איני יכול לתכנן את המסע במדויק, לפעמים אני מגיע לחו"ל ולפתע אני משותק. ולמרות זאת אני זוכה לסיוע שמימי כביר. אין ספק שזו בדיוק הסיבה: כי אדם שסומך על לוח הזמנים שסידר, בטוח בהצלחתו לפי התכנון שלו – הצלחתו נתונה בספק. לא כן אצלי – הלא אינני יכול לתכנן דבר, בקושי אני יכול לזוז... אז אני עושה כיכולתי, וזורק את עצמי על הבורא – והוא מצליח את דרכי!".

"אני מציע לך", סיים ראש הישיבה, "שאתה תאמץ את הגישה הזו. אל תחשוב על מה אתה יכול, מה תצליח, האם כוחותיך יעמדו לך. תתחיל ללמוד בידיעה שאתה עושה את חלקך, וזורק את עצמך על בורא עולם שיצליח את דרכך!" (מובא בספר "בכל נפשך", "פניני פרה"ש").

[במאמר המוסגר: יש הרבה מה להרחיב בהבנת דברי ראש הישיבה זצ"ל, שכן בוודאי חובה עלינו תמיד לשאוף קדימה, ואף לתכנן את צעדינו בתקופה הקרובה, אך כאן דיבר ראש הישיבה על תוכנית ארוכת טווח, שנובעת מתוך "דמיון" כאילו שהאדם יכול לדעת מה יהיה איתו בעתיד,

וכמה כוחות ואפשרויות יהיו בידו וכי, ואכמ"ל].

חברים יקרים! כמה עלינו ללמוד מהסיפור הזה לא לבזבז זמן על חלומות ו"תוכניות" אשר מבוססות על תחושה ש"הכל בידיים שלי", ובמקום זאת להאמין באמונה שלמה שרק השם יתברך הוא שמכוון את צעדנו, והוא שעומר מאחורי כל הצלחה שהיא, ומבלעדיו אין ביכולתי לעשות מאומה. ומתוך אמונה שכזאת נגיע לכניעה אמיתית להשם יתברך.

מכתב לידיד נפשי

ובאמת זו העבודה הקשה ביותר, להודות על האמת שאני אפס, אין לי כוחות מעצמי, אני לא מסוגל להתגבר על אף תאוה בלי עזרה משמים, ולא מסוגל לעמוד על האמת בלי סיעתא דשמיא. אך הקב"ה שלח אותנו לעולם הזה גם בכדי להתמודד עם הניסיון הזה, ולהגיע להכרה מלאה שאנו זקוקים לעזרה משמים על כל צעד ושאל, ו"אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים" (סו"מ סוטה). ובענין זה כתבתי בס"ד לפני כמה שנים מכתב חיזוק לידיד, והנה הוא לפניכם:

ידידי היקר, אני מרגיש אותך כל כך, האמן לי שכואב לי מאד שכואב לך, תרשה לי לנחש מה כואב לך. אתה מתוסכל, המילה שמנקרת לך כל הזמן בראש, זה "למה", למה אני סובל? למה? למה? למה?

ובאמת ידידי היקר שאין לי תשובה בשבילך, וכי אני יודע חשבונות שמים? ועל אף שאין לי תשובה אני רוצה לנתח איתך את עצם השאלה, בדרך כלל כששומעים שאלה כזו אומרים "אסור לשאול שאלות כלפי מעלה..." אני דווקא רוצה להרחיב איתך את השאלה הזו ולמה? כי כך נהפוך את השאלה הזו לבחינת "שאלת חכם חצי תשובה" – עצם זה שמגדירים בחכמה את השאלה זה כבר נותן חצי תשובה...

מה כואב לך? [ובעצם אגלה לך שכך כואב לכולם]. כואב לך שאתה לא מבין למה מגיע לך כל כך הרבה סבל. הרי יש לנו רק ב' אפשרויות, או להאמין שהכל "רק מהשם" או שזה רק "מקרה", ואם נחליט חלילה שהכל רק "מקרה" האם זה ירגיע אותנו? האם נישן יותר טוב בלילה עם ההכרה שכל

שקורה איתי, הדבר שהכי כואב
לאדם זה שהוא מרגיש
שהעניינים יצאו מכלל שליטה,
הוא לא מחליט מה יעשה עם
עצמו...

אז אגלה לך סוד: זה בדיוק מה
שרצה הבורא יתברך, לרגע הזה
הוא ייחל מזמן בריאת העולם
שנרגיש "חוסר שליטה", שנרגיש
ש"אין מנוס", אין לנו על מי
להישען אלא...

וברגע שנסכים להתחזק בהכרה
הזאת שאין לנו על מי להשען,
וברגע שזה יהיה מוחלט אצלנו,
או אז תבוא הגאולה, זה כל מה
שצריך, להכיר שאנחנו "אפס",
אין לנו שליטה אפילו על הגוף
שלנו, ברגע שנכיר בזה, שנרגיש
כתינוק בפני אימו, שכל כולו
תלוי בחסדי האם, או אז תבוא
האם ותחבק אותנו בחיבוק של
גאולה.

ידידי היקר, גם לפני שנזכה לזה,
כל חיזוק בהכרה ש"הכל
בשליטה" – שהכל בשליטה של
אבינו שבשמים, כל חיזוק כזה
נותן לנו כל כך הרבה כח, וגם
מזכה אותנו בסייעתא דשמיא
עצומה. לדבר עם השם יתברך,
לבקש ממנו כל דבר, לכוון
בפסוקי דזמרה ואמירת תהלים

הסבל הזה הוא "מקרה" בלבד,
הרי אם זה רק מקרה, אז
העניינים ללא שליטה, אולי מחר
יהיה הרבה יותר גרוע, אולי
היסורים הללו לא מביאים
לשום מטרה...

לי, ונראה לי שכך גם לכל אחד,
ההכרה שהיסורים הללו אינם
"במקרה" אלא בכוונה נותנים
לנו חיזוק מסוים, סוף סוף
הסבל הזה מדוד ומכוון,
העניינים בשליטה של מישוהו,
היסורים מביאים לאיזושהי
מטרה טובה.

נו, אז סוף סוף אנחנו במצב
טוב, אנו מכירים שהכל מכוון
משמים, זה "בשליטה" אז מה
כן כואב? כואב הוא שאנחנו לא
יודעים "למה", לא יודעים את
הסיבה, נכון שיש עוד הרבה
דברים בעולם שאיננו יודעים את
סיבתם, אני למשל, לא יודע
בשביל מה נברא הפיל, למי הוא
עוזר? רק מה? זה לא נוגע אלי,
זה לא מטריד אותי.

ומדוע דווקא מה שנוגע אלי כל
כך מטריד אותי? זה לא נובע
מיצר הסקרנות אשר בהחלט
התברכתי בו, אלא זה נובע
מתוך תחושת "מוגבלות" –
חוסר שליטה עצמית במה

פינוקים... הגיהינום הרבה יותר
מצא חן בעיניו...

הוא חזר לבית הדין והודיע
שברצונו לבחור בגיהינום, אמרו
לו הדיינים: אין שום בעיה, רק
תחתום כאן על הטופס שזו
הבחירה שלך, כי אין אפשרות
להתחרט... הוא חתם על
הבחירה וקיבל תיקייה אישית,
כעת הורו לו להיכנס למעלית
ולעלות לקומה שבע, כשנפתחה
המעלית בקומה שבע קידם את
פניו עשן סמך וחום נוראי,
ממש גיהינום אמיתי, ושני
מלאכי חבלה הכניסו אותו
פנימה והורו לו לאסוף ערימות
של אפר רותח...

מיודענו ניסה למחות וצעק: מה
זה?! זה לא מה שראיתי
כשביקרתי כאן לפני כן...
והמלאכים השיבו לעומתו: כל
מה שראית זה היה "לפני
הבחירות", אחרי הבחירות זה
משהו אחר לגמרי...

אנחנו צוחקים וצוחקים, אך מה
לעשות שככה בדיוק מתנהג
איתנו היצר הרע, הוא מציג לנו
את שיפלות הגשמיות כ"גן עדן
עלי אדמות", ואילו את חיי
התורה כסבל ומכאוב, וכך הוא
רוצה שנתפתה לבחור ברע, אך

שירות ותשבחות ובכל פעם
שמזכירים את שמו של הקב"ה,
לזכור כמה אנחנו תלויים בו
יתברך, ושהוא בעל הכחות
כולם.

בהצלחה רבה, באהבה וברוב
חיבה, ידידך אוהבך.

ויהי אחרי הבחירות

כולנו רוצים להתבטל לרצון
השם, ולעשות רצונו כרצונו, אך
היצר מתעתע בנו ומציג לנו את
הטוב כרע ואת הרע כטוב. וכמו
שמספרים על יהודי אחד שעלה
לשמים אחרי המאה ועשרים,
הוא הוזמן לבית הדין של מעלה
ושם אמרו לו: ניתנת לך
האפשרות לבחור בין גן עדן
לגיהינום, להיכן שתבחר ללכת
תלך... מיודענו אמר שאינו יודע
במה לבחור, הוא מעדיף לראות
קודם כל את הגן עדן והגיהינום
ולאחר מכן הוא יבחר. אין
בעיות, בקשתו התקבלה. הוא
נכנס לגן עדן ומצא את כולם
מתנדנדים עם הסטנדדים
ולומדים גמרא, זה היה נראה לו
משעמם והוא הלך לבקר
בגיהינום, שם הוא פגש את
חבריו מהשכונה עסוקים
באמצע לנפנף מנגל, עם סטיק
קצבים וארטישוק לבבות ושאר

עד כמה חשוב לקב"ה שיקרבו את בניו.

את הסיפור הראשון שמעתי מבעל המעשה, מדובר ביהודי תלמיד חכם שמוסר בכל ערב שיעור תורה לבעלי בתים ומתחזקים בקרית גת, והנה בוקר אחד הוא נכנס לרכב שלו על מנת לנסוע לאשדוד, והרכב פשוט קרטע, ובקושי נסע על 40 קמ"ש, הוא נסע לכיוון המוסך מתוך תקווה שיצליחו לטפל בתקלה ללא עיכוב.

כשהגיע למוסך קיבל את פניו אחד העובדים, מדובר ביהודי שהיה משתתף בשיעורים שלו עד לפני כחצי שנה! הם שמחו לפגוש אחד את השני כשמידענו מפציר בו שישוב לפקוד את השיעורים בערב. כעת העובד חיבר מחשב לרכב על מנת לאתר את מקור התקלה, אך המחשב סימן שלא נמצאה אף תקלה ברכב! ואז העובד הציע לנהג שהוא יתלווה אליו לנסיעה קצרה, אולי במהלכה הוא יצליח לגלות את מקור התקלה. הנהג התניע את הרכב וראה זה פלא, הרכב נוסע כרגיל... הנהג התבייש מהעובד, זה היה נראה כאילו סתם "דמייך" שישנה

האמת היא ההיפך הגמור, רק חיי תורה בקדושה הם הגן עדן האמיתי של העולם הזה ושל העולם הבא, ואילו תענוגות העולם הזה תחילתם מתוק וסופם מר מאוד.

לרגע לא נאמין לתעתועי היצר, ואף נזכור תמיד את דברי מרן ה"בעל שם טוב" זצ"ל שאומר שהיצר הרע כשהוא מפתה את האדם לעשות עבירה, הוא לא מחפש את העבירה הזאת, אלא דווקא את הייאוש שיגיע בעקבות העבירה, כי כשיהודי נכשל הוא בדרך כלל אומר לעצמו: "כנראה שאין לי את הכח להשמר מהחטא, כנראה שהשם לא מרוצה ממני", וכך מתוך ייאוש ותסכול הוא נמשך עוד ועוד אחר היצר... לכן החכמה היא לא להתייאש באף מצב, ולהאמין שהשם יתברך אוהב אותנו תמיד ואם רק נרצה להתקרב אליו הוא יקבל אותנו בזרועות פתוחות.

מתי הרכב הפסיק לקרטע

אסיים בשלושה סיפורים מ"עולם הקירוב", האקטואליים ביותר בתקופה זו, ומהם נראה

בראש השנה, והנה בשנה שעברה הוא ניסה לתקוע לבני ביתו, אך השופר לא שיתף פעולה, ורק חצאי קולות צרודים נשמעו ממנו, משכך הוא הודיע לכולם שאין באפשרותו להוציא את הרבים ידי חובה ושכל אחד יחפש מקום אחר לצאת בו ידי חובת תקיעת שופר. בהמשך היום התדפקה בדלת ביתו שכנה מבוגרת שעדיין אינה שומרת מצוות באופן מלא, היא נזכרה שבשנה שעברה הוא זיכה אותה בתקיעת שופר וכעת היא ביקשה ממנו שיזכה אותה גם השנה, הלה התנצל שהשופר לא עובד כמו שצריך, אך הוא בכל אופן ינסה לתקוע, ושפתיו רחשו תפילה שיצליח לתקוע כמו שצריך, שכן ידע שאם הוא לא יתקע עבודה, היא לא תלך לשמוע תקיעות במקום אחר, והנה הפלא קרה תפילתו התקבלה והוא הצליח לתקוע שלושים תקיעות בצורה מהודרת ומושלמת!

הלה חשב שהנה השופר חזר לעבוד, ולכן הוא ניסה שוב לתקוע עבור אנשים אחרים, אך כעת שוב לא הצליח לתקוע. מדובר באנשים שאם הוא לא יתקע עבורם הם כבר יסתדרו

תקלה. הוא התנצל והסביר לו שבאמת בקושי הצליח להגיע למוסך כשהוא מקרטע עם 40 קמ"ש. העובד המליץ לו לעשות סיבוב נוסף בעיר לפני שיצא לאשדוד, והיה אם לא תתגלה בעיה בנסיעה הפנימית יצא לכיוון אשדוד.

מיודענו נסע בעיר הלך ושוב, והרכב לא עשה לו בעיות כלל, ממש פלא פלאות. הוא חזר למוסך והציע לעובד תשלום סמלי על מה שהטריח אותו לחינם, אך הלה דחה אותו ואמר: אומר לך את האמת, בשבוע האחרון חשתי ייסורי מצפון על כך שהפסקתי להגיע לשיעורים שלך, אך אמרתי לאשתי שאני מתבייש לשוב לשיעורים לאחר שכבר חצי שנה לא הגעתי אליהם, מה עשה הקב"ה? הוא אילץ אותך לפגוש אותי וכעת אני מרגיש בנוח לסכם איתך שאעשה מאמץ לשוב לשיעורים....

השופר הפלאי

וכעת לסיפור שסיפר לי אחד הקוראים מהצפון, וכך הוא סיפר: אחד משכני מחזיק ברשותו שופר ובכל שנה הוא מזכה את הרבים בתקיעות

הכנסת בכל התפילות ולא פספס
אף קדיש, כאשר הוא כעת בשלבי
התחזקות וחזרה בתשובה שלמה!

קירוב קרובים

בהזדמנות זו אזכיר בקצרה את
המעלה הגדולה לעסוק בקירוב
קרובים כן! לעודד ולחזק בראש
ובראשונה את בני משפחתנו
הגרעינית והמורחבת, וכן את חברי
קהילתנו ושכונתנו. היום יותר
מתמיד כולם זקוקים למילה טובה
והרבה אהבה, אי אפשר לדמיין עד
כמה אפשר להציל נשמות עם קצת
כבוד ופירגון. לעולם אינך יודע עם
מה מתמודד הזולת, ויתכן מאוד
שהוא זקוק כעת לשמוע איזו מילה
טובה של הערכה. ופשוט בלי לחדור
לפרטיות שלו, רק לומר דברי
הערכה מכל הלב שיתנו לו את הכח
להתמודד עם האתגרים הרוחניים
או הגשמיים איתם הוא מתמודד.

[לפעמים היחס הזה אף יעזור לו
לחוש בנוח לשתף אותך
בהתמודדותיו, בתור "אוזן
קשבת" בלבד, ואולי אף בכדי
להתייעץ].

יתן השם יתברך שנוכה לעובדו
בלבב שלם, ואף לקרב רבים
לעבודתו בשמחה ובאהבה, עד
שכולם ימליכו את השם, ויעשו
כולם אגודה אחת לעשות רצונו
בלבב שלם, וביום ההוא יהיה השם
אחד ושמו אחד.

וימצאו מקום אחר לשמיעת
התקיעות. כך ראה הלה שהשם
יתברך עושה נס ופלא במיוחד
בכדי לעזור ולעודד את זיכוי
הרבים וקירוב הלבבות.

התפלל שבנו יתחזק

וכעת לסיפור מדהים שארע ממש
לאחרונה, הסיפור מלמד אותנו עד
כמה גדולה כחה של תפילה על
הילדים שיתחזקו וילכו בדרך
השם. יהודי יקר ותמים היה
מתפלל בבית הכנסת השכונתי,
אותו יהודי הלך והזדקן ובאחד
הימים ניגש אליו גבאי בית הכנסת
ובפיו הצעה: הן ידוע לכבודו
שכולם בסוף עולים לעולם האמת,
ובנו של כבודו הלא איננו שומר
תורה ומצוות, כך שבוודאי הוא לא
יקפיד לומר עבורך קדיש במשך כל
שנת האבל... לכן באתי להציע לך
לשלם לי תשלום מסוים, ובתמורה
לזה אני אתחייב לומר עבורך קדיש
בבא יומך.

מידענו סירב ואמר: אני לא זקוק
לשירות שלך, כל יום אני מתפלל
שבני יחזור בתשובה ויאמר אחרי
קדיש בשנת האבל מידי יום ביומו.
הגבאי התאכזב ואף ריחם על
תמימותו של הזקן.

והנה באחד הימים הלך לעולמו
אותו זקן, והפלא הגדול התרחש
מול עיני מתפללי בית הכנסת,
כאשר בנו של הנ"ל פקד את בית

סגולת הסגולות לשנה טובה

סיפורים מופלאים באדיבות "מכון תויו"ט המבואר"

זרע של קיימא

בלב שבור ומרוסק, קרוע ומורתח, נכנס חסיד אל רבו, ותינה בפניו את צערו וכאבו. כבר חלפו כמה וכמה שנים מאז נישואיו, ועדיין ביתו ריק מצהלות ילדים משחקים. השנים חולפות, ההמתנה הארוכה מייסרת, ולמרות השתדלויות רבות במגוון אופנים, הישועה אינה נראית באופק... הקשיב הרבי לסיפור, ומליבו נעקרה אנחה. הוא התעטף בשרעפים, ואז נייער וקרא: 'אם אתן לך סגולה מובטחת מצדיק מלפני כמה דורות להיושע בזרע של קיימא, התיקח אותה!' – על אתר קפץ החסיד ואמר בשמחה: 'בוודאי!' 'ובכן', אמר הרבי, 'בעל ה'תוספות יום טוב' מבטיח למי שישמור פיו ולשונו שלא לדבר בעת התפילה, כי יזכה לראות בנים חיים וקיימים'. נראה לי שכדאי לך לאמץ את הסגולה הזו, לקבל על עצמך שתיקה מוחלטת בעת התפילה וקריאת התורה, והבטחתו של אותו גאון וצדיק תעמוד לך להיושע!'

מיהר החסיד וקיבל על עצמו את קבלה זו. ואכן, כפי שמספר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א בעדות

אישית, לפקודת השנה זכה אותו יהודי לראות בישועת ה' באופן פלאי ובלתי מוסבר, וחבק בן בכור קטן וחייכן, לראשונה בחייו!

בעת הזו, **כשספרי צדיקים ורשעים פתוחים**, כדאי לזכור את דברי תיקוני הזוהר בתיקון י"ח, שספר הרשעים הוא ספרם של המשוחחים בעת התפילה, חלילה. ומידה טובה מרובה: הזוכים בימים אלו לקבל על עצמם שתיקה מוחלטת בעת התפילה, לגיון הגיבורים הדוממים בעת התפילה מתחילתה ועד סופה – אלו נחתמים בספרם של צדיקים, לחיים ארוכים וטובים, חיים של אושר ונחת.

הבה נאמץ את הקבלה הזו, הבה נשמור פינו ולשונו שלא לדבר בעת התפילה, ונזכה בגמר חתימה טובה לשנה טובה ומאושרת! ('פניני פרשת השבוע').

סגולה לפרנסה

שיחה נפלאה מפי הרה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א בעניני "מורא מוקדש": נודע שאחד המפתחות לחוק

את בני ישראל, הוא בסגולות על עניני פרנסה, שהרי לא נפקד איש שאינו נצרך לסגולה לפרנסה, בגדול החל ובקטן כלה, על כן אספר סיפור בענין זה.

מעשה שהיה עם יהודי הגר בעיר וויליאמסבורג, רבים מכירים אותו, וסיפור זה אינו בגדר סוד, ואפשר לראות עליו קבלתו והנהגתו דבר יום ביומו. אותו יהודי היה לפני שנים סוחר גדול במניות (סטאק"ס) וכמו רוב האנשים השולחים ידם בעניינים אלו הפסיד את כל ממונו, ונעשה בעל חוב גדול, ולא היה לו פרוטה לפרוטה לקנות לחם לאכול ובגד ללבוש. דרכו היה לישב בבית המדרש ולהרבות שיחה בחבורות חבורות, ובפרט שהיה אז תקופה סוערת ביותר בויליאמסבורג, עד שכמעט ולא נמצא שני אנשים שידברו יחד ויוכלו לשמור את פיהם, וקיבל על עצמו שלא לדבר בבית המדרש, ועמד על זה בתוקף ובגבורה. לא עברו כמה חדשים, והציעו לפניו עיסקה גדולה בגדר מציאה, ומשם ואילך התעשר בעושר רב מאוד,

עד שכהיום הזה יש ברשותו אלפי דירות המושכרים לאחרים. כבר הזדמן לי כמה פעמים להשתתף אצלו בשמחות שנערכו בבית המדרש, ועונה להמברכים "ברוכים תהיו" כנהוג, ולא יותר, וכאשר יש לו דבר נחוץ לדבר, יוצא מבית המדרש עד לרחוב העיר, בכל שטח בית המדרש אינו מדבר, בין בשבת בין בחול, בין בשעת התפילה בין שלא בשעת התפילה. ורגיל בפיו מה לומר, וכי מה אתם חושבים שהתרגלתי לזה?! לא ולא, בכל יום יש לי נסיון קשה, רק אני מתגבר על יצרי מדי יום ביומו.

ואשרי להאדם אשר מקבל על עצמו קבלה זו, שזוכה לדברים הרבה, שכל המוסר את נפשו לה' אפילו בקבלה קטנה לכבוד השי"ת, הקב"ה ממשיך לו ישועות אשר אין מגיע לו בדין. הבורא כל עולמים יעזור, שנזכה כולנו לשמור ולעשות ולקיים את כל הענינים אשר דברנו, וכל בני ישראל כאן ובכל מקום שהם יזכו לקוויטלעך טובים, ונזכה להגאולה השלימה בב"א. ("דרך אמונה – חג הסוכות").

**לזכות הרה"ק רבי שמעון נתן נטע בהרה"ק רבי משה
מרדכי מלעלוב זיע"א – נלב"ע ביום הכיפורים תש"ע**

דין ורחמים

עובדות והנהגות מ"עבודת המידות" של עמוד ההוראה מרן הגאון רבי נסים קרליץ זצ"ל לקראת מלאת שנתיים להסתלקותו – כ"ג בתשרי

לאכול ברעבתנות", והעיד בנו שמעולם הוא לא ראה את אבא שלו מכניס לפיו דבר מתיקה. פעם אחת ויחידה הוא ראה אותו שותה שתיה מתוקה! ומדוע חרג ממנהגו? זאת משום שהוא נכח בסעודת "שבע ברכות" ובלעדיו לא היה מניין שאכלו בכדי לברך את הברכות, הרב חיפש מים בכדי לשתות ולהצטרף למניין, אך מים לא היו בנמצא שם, לכן בלית ברירה בכדי לשמוח חתן וכלה הוא חרג ממנהגו ושתה כוס מיץ...

עוד סיפר בנו דבר מדהים במיוחד, שיום אחד הוא יצא עם אביו לטיול קצר ובמהלכו אמר לו אביו זצ"ל: "תדע לך שהיום אני שמח במיוחד, הגיעו אלי שנים לדין תורה, לקח לי רבע שעה בכדי לדעת בבירור עם מי הצדק, אך ידעתי שאם לאחר רבע שעה אומר את דבריי, הם לא יתקבלו על הצד הנפסד, ולכן המשכתי להקשיב לשני הצדדים במשך שלוש שעות! עד שהייתי בטוח שכעת הם יקבלו את דבריי, ורק אז נתתי את הפסק".

במוצאי שמחת תורה תש"פ נלקח מאתנו שריד דור דעה, ממעתיקי השמועה ומגדולי תלמידי מרן ה"חזון איש" זצ"ל. עמוד ההוראה מרן הגאון רבי שמריהו יוסף נסים קרליץ זצ"ל. זכיתי להיות בין מאות האלפים אשר השתתפו בהלווייתו, וכמה שזכינו להכירו בחייו, הרי שהמספידים גילו לנו שכל מה שידענו אינו אלא מעט מן המעט, מגדולתו של אותו צדיק אשר האיר פנים לכל אדם ונהג בענווה וצניעות מיוחדת.

רבות ניתן להאריך על התמדתו וגאונותו בכל מקצועות התורה, וכן על כך שכל עולם התורה חייב רבות לאותו צדיק על שמסר נפשו להעמיד את בתי הדין על פי התורה הקדושה. אך כעת אגע דווקא בשתי נקודות פחות ידועות בציבור.

בנו שיבדל לחיים סיפר שיש באמתחתו פנקס אותו כתב הרב זצ"ל בהיותו כבן 13-14, ובו הוא היה רושם קבלות שקיבל על עצמו, בין היתר הוא קיבל על עצמו "לא

איזו סבלנות! להקדיש שלוש שעות רק בכדי לתת לזולת הרגשה טובה, ומדובר כאן באחד מגדולי הדור שחס מאוד על זמנו. ואגב, הרב זצ"ל מעולם לא הסכים לקבל משכורת כלשהי מבית הדין, ועל זה הוא הקפיד מאוד. ואף מהכולל שבראשותו "כולל חזון איש" אותו הוא ניהל כ-60 שנה ודאג להחזיקו הוא לא הסכים לקבל משכורת, כל עוד הוא קיבל משכורת כרב שכונת "רמת אהרון".

כן סיפר הבן שכל הזמן הרב זצ"ל היה עוזר לאנשים בדרכים שונות כשהוא נתן להם תחושה שהוא לא ממחר לאף מקום... זאת בשעה שהוא היה טרוד ועסוק בעניינים הרי גורל. וגם כשנערכו חתונות לנכדיו, ואלו רצו כמובן שהסבא יהיה ה"מסדר קידושין", אם באותו היום ביקש ממנו חתן נוסף להיות אצלו ה"מסדר קידושין", על אף שהרב לא הכירו ולא היה "חייב" לו דבר, הרב הלך לשמח את אותו חתן, סידר קידושין אצלו, ורק לאחר מכן הוא הגיע לחתונת נכדו.

כעת אביא כמה קטעים מתוך הקונטרס ש"ל בשעתו ע"י מערכת "אור השבת" ו"כל העלונים".

לפני שנים סיפר הגה"צ רבי ראובן קרלנשטיין זצ"ל על אברך אחד שהמתין להכנס אל מרן רבי נסים

קרליץ זצ"ל, ותוך כדי ההמתנה הוא שמע צעקות מהחדר של הרב, כאשר אשה אחת הגביהה את קולה בטענות כנגד הרב, כשהגיע תורו להיכנס היה ברור לו שימצא את הרב כשהוא בסערת רוחות... אך בפועל הרב היה נראה רגוע לחלוטין, כאילו לא ארע דבר, אותו אברך לא יכל להתאפק, אזר אומץ ושאל את הרב איך הוא כל כך רגוע? נענה הרב ואמר לו: "וכי מה כבר קרה? והרי ממה נפשך: אם אני מכובד שם למעלה – מה אכפת לי אם ביזו אותי כאן למטה, ואם איני מכובד שם למעלה – מה יעזור לי אם יתנהגו אלי כאן למטה בכבוד"... (מאת הגר"ש לוינשטיין שליט"א).

סיפר הדיין הגר"מ רובין שליט"א: אמר לי מרן זצ"ל שצריך לא רק לברר את הדין לאמתו, אלא גם לראות כל בעל דין כ"בן יחיד". כשהבעל דין בא לבית דין מעניין אותו הממון שלו, בזה הוא מרוכז ואיננו שם לב למה שמתרחש סביבו, ולכן צריך לתת לכל אחד מבעלי הדין את התחושה של "בן יחיד" עד כמה שניתן, לתת לו את תשומת הלב המלאה, את הסבלנות, את ההקשבה, וגם כשמעיינים בהכרעת ההלכה זה צריך להיות כאילו שהנידון הזה הוא בן יחיד (הרב א. הכהן, מוסף ש"ק י"ג).

מותש, מנע ממנו לגשת לרב. פנה הרב למקורבו ואמר: "מה אתה חושב? שאני לא יכול לאבד את הסבלנות מהיהודי הזה?! אבל צריך סבלנות לכל יהודי!".

יהי רצון שזכות מרן זצ"ל תגן עלינו, ונזכה לסבלנות כבוד ואהבה לכל יהודי, ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימנו.

אדם אחד ביקש מהרב שיפעיל את השפעתו ויעזור לו בנושא מסוים, הרב הסכים, ניסה בכל האפשרויות שהיו לו אך לא הצליח לעזור. הלה לא נרגע וחזר והפציר ברב שוב ושוב שינסה לעזור לו. כאשר כלו כל הקיצין, הרגיש בכך אחד ממקורבי הרב, וכשראה ששוב בא אותו אדם בשעה שהרב היה כבר

בתמונה : מרן זצ"ל בחופת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת רחל בת אדוניהו ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.

נא להרבות בתפילה לרפואתם השלמה של:

רחל צפורה פייגא בת ציונה צירל דבורה,
אליהו בן רחל, וחיים צבי בן רבקה
בתוך שאר חולי ישראל

קו החיזוקים "אשריכם ישראל"

מסר יומי קצר \ שיעור שבועי ב"אור החיים" הק' \
שיחות חיזוק והרצאות אקטואליות

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

077-260-9134

לתגובות \ להזמנת הרצאות \ להזמנת הספרים "בטחתי ונושעתי" [סיפורים
מחזקים בני זמנינו], ו"יגיעתי ומצאתי" [מאמרים וסיפורים לחיזוק עמלה של
תורה בשמחה]

ניתן להתקשר : 08-9743208 \ 0527608955

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל: 089743208A@gmail.com

תושבי קרית גת והסביבה מוזמנים

לשיעור השבועי

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

פרשת השבוע לאור ה"אור החיים" הק' זיע"א, סיפורים
מרתקים הנחשפים לראשונה, עצות וסגולות

המתקיים בס"ד בכל יום חמישי בשעה 20:30

בבית המדרש המרכזי "קרעטשניף" רמות דוד – קרית גת

ברוכים הבאים בשם השם

ניתן להשתתף בהוצאות הכיבוד העשיר לברכה או לע"נ: 0527-608955

ברכת שנה טוב ומתוקה

לכל השותפים בזיכוי הרבים

לכל הקוראים היקרים, ולכל בית ישראל

תהא שנת פלאות ברחמים